

de lemelervelder

Expositie in de Mozaïek van een bijzondere fotograaf: Herman Nijhof

15 maart 2025 was voor Dinie Veltmaat, geboren Lemelerveldse, een gitzwarte dag. Haar 75-jarige partner Herman Nijhof kwam die dag te overlijden door een vreselijk shovel-ongeluk, toen hij als vrijwilliger aan het werk was bij zijn schoonfamilie aan de Knuvendijk. Dit trieste nieuws zorgde voor flinke opschudding en Dinie ondervond veel steun uit alle hoeken van haar geboortedorp. Dat laatste is mede de reden dat ze het werk van haar man graag wil exposeren in Lemelerveld en wel in de Mozaïek.

Ik sprak Dinie bij haar thuis in Raalte, en was onder de indruk van de verhalen die ze vertelde aan de hand van de vele foto's die haar man wist te maken. Bovendien liet ze me de schuur zien die tot de nok toe gevuld is met Herman's tweede passie, namelijk muziek. Kasten vol met LP's en CD's, maar ook met honderden (kunst)boeken... en overall staan en hangen foto's van muzikale grootheden, portretten van vlinders, bloemen en bomen. Dinie is bijna dagelijks bezig om de enorme hoeveelheid materiaal uit te zoeken.

Herman en Dinie leerden elkaar kennen in Heino, in zaal Struik waar Dinie de munt-verkoop regelde, en waar Herman (*uiteraard als fotograaf*) aanwezig was voor een optreden van The Fatal Flowers, een Amsterdamse jaren 80 rockband. Opgeleid als landschapsarchitect en werkzaam in Enschede, kregen Herman's passies een steeds belangrijker rol in zijn leven. Als groot

muzikliefhebber heeft Herman blues- en pop-iconen weten vast te leggen, in een tijd dat fotografen nog gewoon van heel dichtbij (*zelfs óp het podium*) hun werk mochten doen.. Dat heeft intieme en vaak intense foto's opgeleverd, die regelmatig in muziektijdschrift Oor en in de podiumkrant Alles op 10 werden geplaatst.

Ongeveer vier maanden voor zijn dood bracht hij een prachtig (lijvig) boek uit, geheten 40 jaar muziekfotografie, (1984-2024) waarin je alle grootheden denkbaar tegenkomt... David Bowie, Joe Cocker, Nina Hagen, the Rolling Stones, Herman Brood, Ilse de Lange, Sinéad O'Connor, en ga zo maar door. Zelf was hij een blues liefhebber en bezocht (vaak samen met Dinie) festivals in binnen- en buitenland, alwaar hij het liefst de muzikanten live in actie vastlegde. Hij was erbij toen Eddie Vedder (*Pearl Jam*) in 1992 op Pinkpop zijn

inmiddels legendarische stage-dive ondernam (*zie Youtube*) maar omdat Herman precies op dat moment een fotorolletje moest verwisselen, kon hij dit niet goed vastleggen...

In een interview werd hem gevraagd naar zijn eigen favoriete foto in het boek, en hij noemde toen het portret van Lester Butler, (*blueszanger oa The Red Devils*) welke hij backstage maakte in 1998 op het Moulin Blues festival. Het was een beetje een uitzondering dat Herman een portretfoto van de man maakte, liever fotografeerde hij de muzikanten spelende on stage, maar het was wel een hele mooie en kwetsbare foto geworden van Butler, die extra betekenis kreeg omdat het misschien wel de laatste close-up foto van hem was, want een week later was Butler dood, overleden aan een overdosis....

Bijna alle foto's kennen een verhaal, en Dinie kan er prachtig over

vertellen. Ze is inmiddels 71 jaar, en ze heeft in haar leven ook niet stil gezeten...via allerlei studies van MBO naar HBO heeft zij uiteindelijk lang in de pleegzorg gewerkt. Zelfs na haar pensioen viel ze nog wel eens in, ook omdat ze er plezier aan had. Ze merkt dat ze het soms een beetje mist, de reuring van het werk, de collega's, gezien worden en nuttig zijn... Een van de eerste vragen die ik Dinie tijdens ons gesprek stelde was hoe het nu met haar gaat, en ze zei dat het nogal op en af ging... 'Het helpt me om bezig te blijven', zei ze moedig, 'en er is genoeg te doen'.

Ze is bezig om de bezittingen van Herman uit te zoeken, en ze leert (*dankzij haar kleinzoon*) de Herman Nijhof website te beheren. 'En soms', zei ze, 'laat ik de boel de boel en ga ik met mijn campertje er gewoon even lekker tussenuit'.

Het is een klus voor haar geweest om uit de oneindige hoeveelheid materiaal tot een keuze te komen voor deze Mozaïek-tentoonstelling, en ik hoop voor Dinie dat het enigszins heeft bijgedragen aan de verwerking van het grote gemis van haar partner... De expositie is in ieder geval met veel zorg en liefde samengesteld en vormt een indrukwekkende hommage aan een bijzondere man met een goed oog voor het juiste moment. Beslist de moeite waard om te gaan kijken!

De expositie loopt van 6 januari tot 27 februari, in de Mozaïek.

Scan de QR code voor de website: hermannijhof.com

Tekst:	Marion Mulders
Foto Dinie Veltmaat:	Hans Heerink
Foto Herman Nijhof:	Eigen foto